

JMENUJI SE VIKTOR V. A PRACUJI JAKO
OPRAVAŘ VESMÍRNÝCH VYSÍLAČEK.
PRAVĚ JSEM BYL VYSLÁN NA PLANETU C-13,
ZNÁMOU TAKÉ JAKO „KRVAVÁ“ PLANETA.

VÝZKUMNÁ STANICE NA TÉTO PLANETCE
NEMÁ JIŽ NĚKOLIK DNÍ SPOJENÍ SE ZEMÍ,
A JE TEDY NA MNĚ, ABYCH TO DAL
DO POŘÁDKU.

PROSTĚ PRÁCE JAKO KAŽDÝ JINÝ DEN.

A přišel 18. rok.

NECHOŇ TAM, VEZMU SI TĚ!

ZABIJEM TU BABU ČERNOU!

ACHICH, ACH!

TO JE HRŮZA, JÁ NIC NEVÍDÍM.

JÁ SI TĚ VEZMU!

AMÁÁÁLKÓÓ!

CO TO JE ZA STRAŠNÝ MRAK? BLÍŽÍ SE BOUŘE!

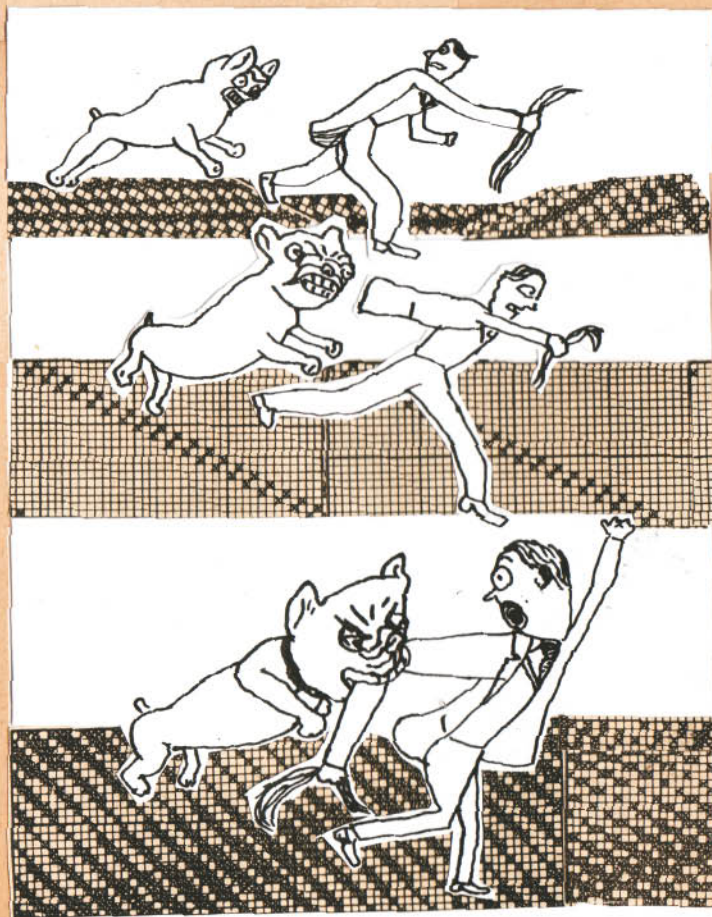
CO TO JE ZA
STRAŠNÝ MRAK?
BLÍŽÍ SE BOUŘE!

A black and white illustration of a woman in a long, dark, hooded cloak with a white trim, standing next to a man in a light-colored suit. They are in a snowy, mountainous landscape with evergreen trees. A large, ornate carriage wheel is visible on the right.

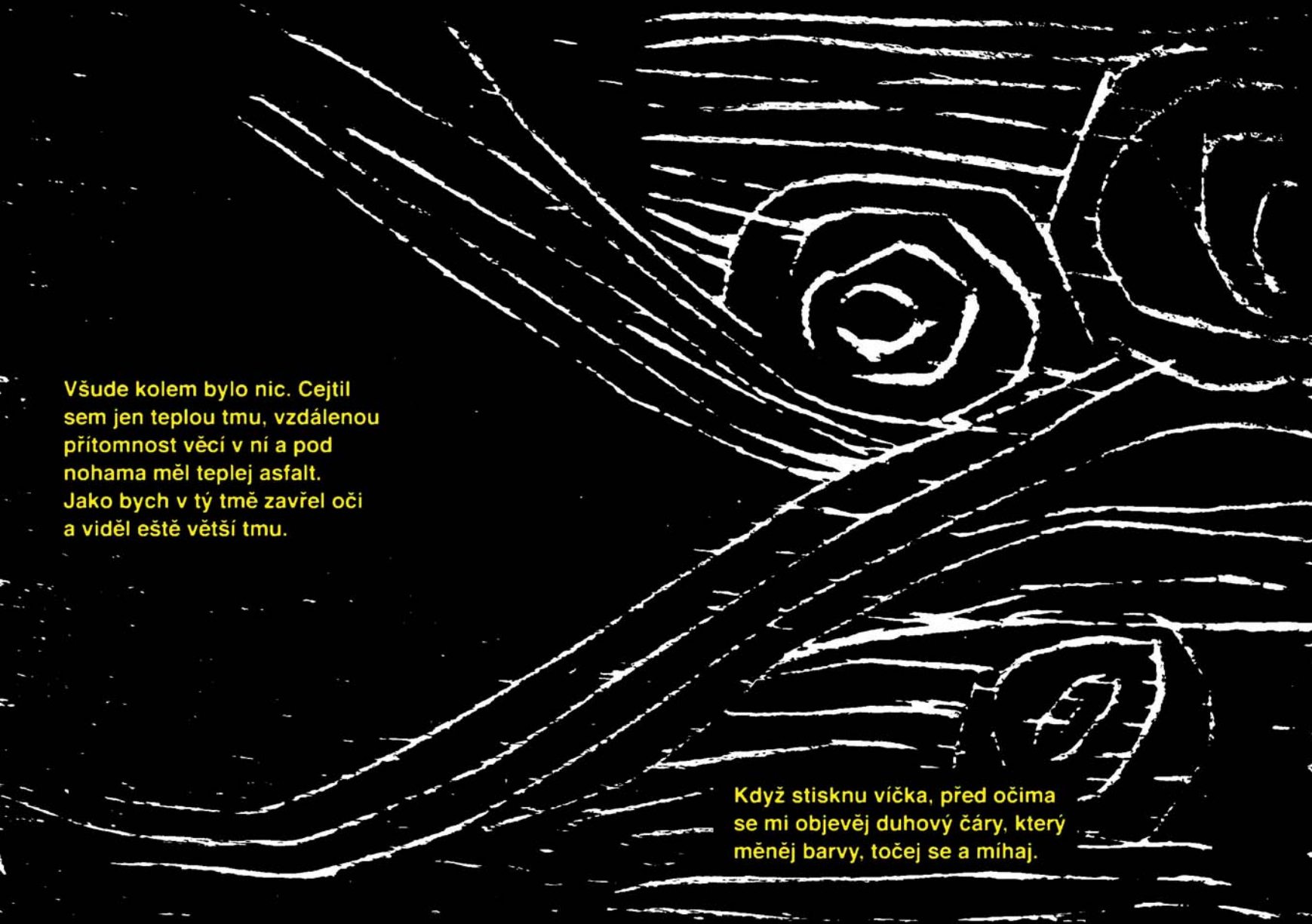
Pani vrazila Amálku do kočáru
a jely na pustej zámek.

BUBO, TRHES!

A HROME. POMOC! OH LA
LA! AU SECOURS! HORR!
MERDE.

Všude kolem bylo nic. Cejtil
sem jen teplou tmu, vzdálenou
přítomnost věcí v ní a pod
nohama měl teplej asfalt.
Jako bych v tý tmě zavřel oči
a viděl ještě větší tmu.

Když stisknu víčka, před očima
se mi objevěj duhový čáry, který
měněj barvy, točej se a míhaj.